

ikke Meningen at fremkomme med noget Nytt i den Henseende. Min Tanke har netop været den, at, naar man begrændsede Foranstaltningen til dette ene Punkt, Fæstemandsinstitutionens bedre Ordning, kunde man mulig blive enig om Sagens Gjennemførelse, i Særdeleshed naar Lovforslaget kun angik Staden Kjøbenhavn umiddelbart, saaledes at det altsaa vil bero paa vedkommende Kommunalbestyrelser selv, om de ønske Loven udvidet til andre Dele af Landet.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 38 St.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Justitsministeren til at bestikke et Forsvar for det til Bjergby Pastorat under Aalborg Stift hørende Annex sogn Mygdal i Anledning af en Retsfags Anlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1453—56).

Madsen: Naar jeg har begjært Ordet i Anledning af dette lille Lovforslag, er det paa Grund af, at jeg staar i meget nært Forhold til den Sag, som Lovforslaget omhandler. Jeg er nemlig boende i Mygdal Sogn og har i omtrent 14 Aar staaet denne Sag nærmere end nogen Anden. Jeg er imidlertid saa heldig, at jeg ikke behøver ret længe at lægge Beslag paa Thingets Opmærksomhed, fordi de Bemærkninger, som den høitærede Justitsminister har føiet til Lovforslaget, give en temmelig udførlig Fremstilling af Sagens Enkeltheder, og den er helt igjennem rigtig, saa jeg kan i det Hele taget henvise til den. Dog vil jeg gjerne have Lov til at fremdrage nogle Ting, som vi særlig lægge Vægt paa i Mygdal Sogn for denne Sags Vedkommende. Det paagjældende Testamente er, som der staar i Bemærkningerne, skrevet her i Staden paa Giverindens Dødsleie i Aaret 1820, sandsynligvis efter vor Mening skrevet af en med de stedlige Forhold ubekjendt Koncipist, idet nemlig den testamentarisk Disposition indeholder den Modsigelse, at der 5 Gange nævnes Bjergby Sogn, medens der i samme Sætningsforbindelse nævnes to Ting, som

tyde paa, at Meningen dog ikke er Bjergby Sogn, men derimod Bjergby Pastorat. Den ene Ting er den, at der staar, at Giverinden skænker dette Legat til evigt Minde om de glade og lykkelige Dage, hun og hendes afdøde Mand have levet i dette Sogn; men hun boede i Mygdal, nemlig paa Hovedgaarden Odden. Den anden Ting er den, at hun ved de 5 Tdr. Rug og 5 Tdr. Byg, som skulde uddeles til Sognets Fattige, selv har bestemt, hvilke Personer de skulle uddeles til. Der findes nu en autoriseret Embedsbog i Præstearkivet for 1810, hvori der findes en Fortegnelse over de Personer, som hun selv personlig har uddelt disse 5 Tdr. Rug og 5 Tdr. Byg til, og det er Personer af Mygdal Sogn ligejaa vel som af Bjergby Sogn, og det er altsaa et Bevis paa, hvad hun forstaaer ved Bjergby Sogn. Siden 1869 have vi gjort forskjellige Forsøg paa at faae denne Sag bragt tilende, og vi have navnlig arbeidet paa to Ting, nemlig paa den ene Side at søge en mindelig Overenskomst tilveiebragt med Bjergby Sogn — og vi have gjort mange forskjellige Forsøg i denne Henseende, hvilke jeg nu ikke skal opholde Thinget med at nævne — og paa den anden Side have vi ligeledes gjort forskellige Forsøg paa at faae Spørgsmaalet indbragt for Domstolene. Skjøndt nu Autoriteterne paa alle Sagens Trin have viist sig meget velvillige overfor Mygdal Sogn i den Henseende, har dette dog ikke været muligt. Men at faae Spørgsmaalet indbragt for Domstolene vil være nødvendigt, ikke blot af Hensyn til Mygdal Sogns formentlige Ret — det er nemlig ikke Smaating, det dreier sig om; det dreier sig om et Beløb af omtrent 2,000 Kr. aarlig —, men ogsaa af Hensyn til, at, saa længe Sagen er svævende, kan det ikke undgaas, at den virker forstyrrende paa det gode Forhold, der ellers var ønskeligt og nødvendigt mellem Sogne, som høre sammen. Derfor ønske vi meget at faae Spørgsmaalet indbragt for Domstolene for, hvordan saa Udfaldet end bliver, at faae Ende paa Sagen og faae Spørgsmaalet bragt ud af Verden. Nu er dette Spørgsmaal fremdraget, og jeg benytter derfor Leiligheden til at sige den høitærede Minister Tak for Forslaget og dernæst paa det Bedste anbefale det til Thingets Velvillie.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 38 St.